

ΔΑΜΠΕΛΟΥΡΓΙΑ ΚΑΙ ΣΤΑΦΙΔΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

Η ΝΟΣΟΣ ΤΟΥ ΜΟΛΥΣΜΑΤΙΚΟΥ ΕΚΦΥΛΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΔΑΜΠΕΛΟΥ

Τοῦ κ. ΕΛ. ΛΑΜΨΙΔΗ—«Δελτίον Α.Τ.Ε.»

1. Εισαγωγή

Ο Μολυσματικός έκφυλισμός τής δαμπέλου άποτελεί σήμερον τὸν μεγαλύτερον κίνδυνον διὰ τὴν δαμπελουργίαν, εἰς παγκόσμιον κλίμακα. Τούτο δὲ ὅφ' ἐνὸς μὲν λόγῳ τῆς προσβολῆς τῶν δαμπέλων ὅλων τῶν δαμπελουργικῶν χωρῶν, ὅφ' ἔτερον δὲ τῆς ἀνυπαρξίας θεραπευτικῶν μέσων.

Τὸν 'Ιούνιον τοῦ 1956 συνῆλθον εἰς Βερόναν τῆς Ἰταλίας ειδικοὶ δαμπελουργοὶ καὶ φυτοπαθολόγοι διαφόρων χωρῶν πρὸς συζήτησιν τοῦ προβλήματος, ἔλαβον δὲ διαφόρους ἀποφάσεις, μεταξὺ τῶν ὅποιων καὶ τὴν κάτωθι: «Οἱ σύνεδροι ἐπιμένουν, ὅπως οἱ δαμπελουργοὶ διαφωτισθοῦν κατὰ τὸ δυνατὸν καλλίτερον, ὡς πρὸς τὰ συμπτώματα καὶ τὰ μέτρα ἀντιμετωπίσεως τῆς ἀσθενείας διὰ τῶν ὅποιων δύναται νὰ ἐπιβραδυθῇ ἢ ἔξαπλωσις ταύτης». Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος διὰ τὸν ὅποιον ἐπιχειρεῖται ἡ σκιαγράφησις τῆς ἀσθενείας (συμπτώματα—μετάδοσις—παθογόνον αἴτιον—ἀντιμετώπισις). «Ἐλπίζουμεν ὅτι οὕτω θὰ βοηθηθῇ ὁ "Ἐλλην δαμπελουργός εἰς τὴν διακρίβωσιν τῶν ἐν τῷ δαμπελῶν, ἀσθενῶν ἢ ὑπόπτων πρέμνων

καὶ τὴν ἔξαίρεσίν των ἀπὸ τὸν πολλαπλασιασμὸν (μοσχεύματα—καταβολάδες—ἔμβολια).

2. Ιστορικὸν

Εἶναι ἀγνωστον πότε ἐνεφανίσθη ἡ ἀσθενεία αὐτή. Πάντως, προϋπήρχεν εἰς τὴν Εὐρώπην, πολὺ πρὸ τῆς Φυλλοξηρικῆς εἰσβολῆς, χωρὶς νὰ κινήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν δαμπελουργῶν λόγῳ τῆς ἀσημάντου ἑκτάσεως τῆς 'Η ἐπέκτασίς της περιορίζετο ὑπ' αὐτῶν τούτων τῶν παραγωγῶν, οἵτινες ἀπέκλειον τοῦ πολλαπλασιασμοῦ ἀπαντά τὰ μὴ παραγωγικά, καχεκτικὰ πρέμνα. 'Η Φυλλοξηρικὴ εἰσβολὴ καὶ ἡ παραγωγὴ ἔρριζων ἔμβολιασμένων μοσχευμάτων εἰς μεγάλας ποσότητας διὰ τὴν ἀναφύτευσιν τῶν ὑπὸ τῆς φυλλοξήρας καταστραφέντων δαμπελώνων, ἐπέφερε τὴν διασπορὰν τῆς νόσου καὶ τὴν ἔντασιν τῶν προσβολῶν.

'Η δόλοέν μεγαλυτέρα ἔντασις καὶ ἔκτασις τῶν προσβεβλημένων δαμπελώνων, προουκάλεσε τάς ἀνησυχίας τῶν ἐπιστημόνων.

Τὸ 1947 συνῆλθεν εἰς Παρισίους ἡ πρώτη διεθνής σύσκεψις εἰδικῶν ἐπι-